

Núm. de Protocol: 1000011/2019
Núm. de Rotlle: TSJA-0000022/2019

AUTE 12-2019

PARTS:

Demandant incidental: Sr. DMM

Representant: Sra. HDB

Advocada: Sra. ADM

Demandat incidental: GOVERN D'ANDORRA

Representant: Sra. IOM

Advocada: Sra. EGL

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA

Magistrats: Sr. Bernard PLAGNET

Sra. Elsa PUIG MUÑOZ

Andorra la Vella, setze de maig de dos mil dinou.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, ha vist l'incident de nul·litat plantejat a les actuacions número **TSJA-0000022/2019**, havent estat observades les prescripcions legals. És ponent el magistrat **Sr. Bernard PLAGNET**, la qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- La representació processal del Sr. DMM ha presentat un incident de nul·litat d'actuacions en data 3 d'abril del 2019, contra la Sentència de la Sala Administrativa de data 19 de març del 2019.

En la seva demanda, l'interessat al·legava en substància:

- una vulneració del dret a un procés degut.
- plantejava una qüestió prèvia d'inconstitucionalitat de la Llei 10/2017 del 25 de maig de 2017.
- sol·licitava la pràctica de dues proves testificals, en la persona d'una inspectora d'Hisenda i la del representat designat pel Sr. DMM per davant de l'Agència Tributària Espanyola, a l'objecte d'acreditar la infracció dels estàndards de l'OCDE en la sol·licitud d'intercanvi de dades fiscals.
- considerava que com a conseqüència del procediment especial establert per la Llei 10/2017, podien decaure totes les garanties legals que assisteixen als administrats en qualsevol altre procediment contenciós-administratiu.
- que a l'expedient manquen les declaracions que exigeix l'article 5, apartats g i h de la Llei 10/2017 i l'article 3, apartats g i h del reglament que la desenvolupa.
- que aquest Tribunal no s'ha pronunciat respecte a la improcedència de trametre a l'estat requeridor qualsevol informació diferent de la sol·licitada a la seva demanda d'informació.

2.- El Govern d'Andorra per escrit de data 26 d'abril del 2019 contestava:

- que els arguments adduïts per l'adversa no busquen la declaració d'una vulneració del dret a la jurisdicció sinó que cerquen una revisió de fons en la causa.
- que la potestat per plantejar una qüestió d'inconstitucionalitat resideix exclusivament en els jutges i magistrats en l'exercici de la seva funció jurisdiccional.
- que les proves proposades pel recurrent no eren rellevants per la resolució objecte del debat.
- que la persona afectada acaba tenint accés a tots els documents de l'expedient, podent exercir de forma plena el seu dret a la defensa.
- que l'autoritat competent andorrana ha sol·licitat estrictament la informació que demana l'estat requeridor en la seva petició.

- que la sentència objecte del present recurs resol totes les qüestions plantejades tant a la demanda com al recurs d'apel·lació.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- Com aquesta Sala ha jutjat varies vegades, el recurs basat sobre l'article 10 de la Constitució no es pot considerar com una tercera instància.

En termes generals, convé recordar que l'incident de nul·litat d'actuacions que regula l'article 18 bis de la Llei transitòria de procediments judicials, no constitueix una nova instància processal, on es puguin revisar els pronunciaments de la resolució impugnada, sinó un remei extraordinari encaminat a esmenar les vulneracions del dret fonamental a la jurisdicció que s'hagin produït en un procediment conclòs mitjançant sentència o altra resolució ferma.

Més concretament, el dret a la jurisdicció es pot configurar com el dret matriu del qual deriven tots els drets contemplats en els apartats primer i segon de l'article 10 de la Constitució, és a dir: Tribunal imparcial, igualtat de parts, bilateralitat, contradicció, duració raonable, presumpció d'innocència en matèria sancionadora, assistència lletrada, decisió fonamentada en Dret, Tribunal predeterminat per la Llei, dret a no confessar-se culpable, a no declarar contra un mateix, i a ser informat de l'acusació. Si transposem aquesta definició al cas que ens ocupa, aquesta Sala estima que, al seu criteri, no ha comès cap vulneració "*in iudicando*" o "*in procedendo*" de l'article 10 de la Carta Magna.

S'ha de recordar que el dret a la jurisdicció no comporta el dret a obtenir una resolució estimatòria de la pretensió.

Segon.- En aquest cas, el recurrent es limita a repetir els arguments ja presentats en primera i segona instància.

Sobre el fons; els arguments del recurrent no poden prosperar pels motius següents:

- Resulta de l'article 52 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, que en l'exercici de la seva funció jurisdiccional, els Batlles, el Tribunal de Batlles, el Tribunal de Corts i el Tribunal Superior de Justícia d'Andorra es

troben legitimats per sol·licitar l'obertura d'un procés incidental d'inconstitucionalitat contra lleis, decrets legislatius i normes amb força de llei, qualsevulla que sigui la data a partir de la qual són vigents.

En conseqüència, la legitimació és únicament dels òrgans judicials i no de les parts en el procediment. En aquest cas, la Sala Administrativa no aprecia cap motiu per plantejar el procés incidental (fonament de dret Segon)

- Les proves proposades pel recurrent no eren rellevants per la resolució del litigi. En efecte, el recurrent estima que el procediment seguit per l'Agència Tributària Espanyola no compleix els estàndards de la OCDE en la sol·licitud d'intercanvi de dades fiscals (punt Quart de l'escrit). Però, s'ha de recordar que, en aquest cas, la petició de l'Estat espanyol és un element de la fase d'investigació seguit per aquest Estat. Per tant, l'abast del litigi és la legalitat del procediment d'intercanvi i no la legalitat del procediment seguit a Espanya, el control del qual és competència dels Tribunals espanyols (Fonament de dret Quart, 1 de la Sentència).

- El recurrent no es troba en situació d'indefensió. En efecte, resulta de la jurisprudència del Tribunal Constitucional que:

“No consta l'existència de desigualtat d'armes, perquè els recurrents coneixien el contingut de les informacions que havien estat demanades per les autoritats competents espanyoles i que d'acord amb el conveni internacional subscrit per Andorra, el Govern havia de donar curs per tal de remetre la informació demanada. I van poder oposar-se a la demanda d'informació per les vies jurídicament existents, tal com van realitzar, primer a través d'un recurs d'oposició i posteriorment, a través de la via judicial davant els tribunals” (Aute de desembre del 2017), Fonament de dret Segon de la Sentència.

- El contingut de l'expedient: segons el recurrent, a l'expedient manquen les declaracions que exigeix l'article 5, apartats g i h de la Llei 10/2017 i l'article 3, apartats g i h del reglament que la desenvolupa. Però, en la seva petició l'autoritat competent espanyola indica que *“esta solicitud de información se realiza de acuerdo a las leyes y prácticas administrativas vigentes en España (...) España ha agotado todos los medios disponibles en su jurisdicción para obtener la información que se solicita”*; aquestes mencions respecten les disposicions de l'article 5, apartats g i h de la Llei 10/2017.

Per conseqüent, l'argument del recurrent no pot prosperar (Fonament de dret Tercer de la Sentència). A més, s'ha d'afegir una observació: en el seu escrit, el recurrent estima que la referència als comentaris de l'OCDE no és

una motivació suficient. Aquesta opinió no es pot compartir. En efecte, l'exposició de motius de la Llei 10/2017 precisa : *“El procés d'adopció, per part d'Andorra, dels estàndards internacionals de l'OCDE en aquesta matèria té el seu origen en la Declaració de París, del 10 de març del 2009, que recollia la voluntat d'Andorra de començar un procés de reforma legislativa per incorporar l'intercanvi d'informació en matèria fiscal amb sol·licitud prèvia de conformitat amb l'article 26 del Conveni de l'OCDE”*. És a dir, que l'aplicació de la reglamentació andorrana s'ha de realitzar de conformitat amb els estàndards de l'OCDE i aquesta exigència té una importància capital en les relacions internacionals del Principat.

- L'administració andorrana ha sol·licitat únicament la informació que demana l'estat requeridor en la seva petició (Fonament de dret Quart 2 de la Sentència) i l'argument del recurrent no pot prosperar.

Tercer.- No s'aprecia una especial temeritat ni mala fe que justifiqui la imposició de les costes causades.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

1r.- Desestimar l'incident de nul·litat d'actuacions que formula la representació processal del Sr. DMM contra la sentència núm. 16-2019, de 19 de març de 2019.

2n.- No efectuar un especial pronunciament en matèria de costes.

Aquest Aute és ferm i executiu.

Així per aquesta nostra resolució, ho decidim, manem i signem.